

AJALOOISE hoone rekonstrueerimine disainibüroo kontoriks. Sisevaated. Elding Oscarson arhitektid, 2011.

Ä Taust

SANAA (Sejima and Nishizawa and Associates) on tuntud ja paljupärjatud arhitektuuribüroo, mis tegutseb Tokyos, Jaapanis. Studio asutasid 1995. aastal kaks jaapani arhitekti, Kazuyo Sejima ja Ryue Nishizawa. 2010. aastal võitsid Sejima ja Nishizawa arhitektuuri nn Nobeli preemia ehk Pritzkeri preemia. Vaata lisaks www.sanaa.co.jp ja www.eldingoscarson.com

täpselt soovis – ta tahtis, et me tema nägemuse lihtsalt tehniliselt teostaks ja talle ehitusloa muretseks. Asukoht ja krunt olid fantastilised ja meile oli oluline, et me pakuksime välja o-m-a lahenduse.

Dešifreerisime kliendi jooniste põhjal ruumiprogrammi ja -kvaliteedi, mida ta soovis, ning lasime sellele oma mõtteid. Pakkusi me kavandi välja ja ta armus sellesse. Projekteeerisime maja viimase detailini – olukord oli võrreldes algusega pea peale pööratud. Kokkuvõttes polnud see protsess üldse valulik. Tellija oli ju tausta poolest erialainimene, nii et vastastikune mõistmine oli olemas.

Üks teine projekt oli keeruline seepärast, et võttis tohutult kaua aega – ainuüksi ehitusloa taotlemisele kulus 19 kuud. Selle aja jookul klient aga abiellus, ühest tellijast sai kaks, ja naisel oli täiesti teistsugune ettekujutus, milline peab üks maja olema – teda tuli kõiges uuesti veenda.

Oled töötanud nii Jaapanis kui ka Rootsis. Kas käsilolevate projektide mõõtkava on muutunud, kui võrdled kaheksat aastat SANAA oma praeguse studio, Elding Oscarsoniga? Rootsis püüame selle poole, et meid kutsetaks kinnistest võistlustest osa võtma. Kutsetud võistlustel osalemine on noore büroojaoks, kel pole pikka renomeed, Rootsis praktiliselt võimatu, kuid meie oleme hakanud juuba kutseid saama.

Hiljuti võitsime nn visandimuuseumi – ametliku nimega avaliku kunsti ja kunstilise protsessi muuseumi – juurdeehituse võistluse. See muuseum asutati 1930. aastatel, ajal, mil kunstikogujad polnud huvitatud loominguilisest protsessist, vaid tulemusest, kunstiteosest. Lõpp-produktist. Asi sai alguse kunstnikust, kes annetas muuseumile 20 visandit – teised kunstnikud soovisid samasse klubisse kuuluda ja nii see visandite kogumine hoo sisse saigi. Täna on muuseumi kogud tohu-